

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א!"

גליון ל"ז – ז חשוון – ז שבט – ז אייר – ז אב

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא דבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, פני שוביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי נדיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן שא – באיזה כלים מותר לצאת בשבת ואיזה מהם
אסורים

ז. כל היוצא בדבר שאינו תכשיט ואינו דרך מלבוש
והוציאו כדרך שרגילין להוציא אותו דבר חייב וכל
תכשיט שהוא רפוי שאפשר לו בקל ליפול אסור לצאת
בו ואם יצא פטור ואשה לא תצא בתכשיטים שדרכה
לשלפם (פירוש להסירם מעליה) ולהראותם. הגה: ועיין
לקמן סימן ש"ג סעיף י"ח אם אסור אפילו בחצר או בבית.
הלכך לא יצא איש לא בסייף ולא בקשת ולא בתריס
(פירוש מגן) ולא באלה ולא ברומח ולא בכלים שאינם
תכשיט ואם יצא חייב חטאת ולא בשריון ולא בקסדא
(פירוש כובע של ברזל) ולא במגיפים (פירוש אנפלאות
של ברזל) ואם יצא פטור שהם דרך מלבוש ולא יצא
בתפלין מפני שצריך להסירם כשיכנס לבית הכסא ולא
יצא קטן במנעל גדול דלמא נפל ואתי לאתויי אבל
יוצא הוא בחלוק גדול ולא יצא במנעל אחד אם אין לו
מכה ברגלו דלמא מחייכי עליה ואתי לאתויי אבל אם
יש לו מכה ברגלו יצא באותו שאין בו מכה:

ח. לא יצא במחט התחובה לו בבגדו בין נקובה בין שאינה
נקובה ואם יצא בנקובה חייב ובשאינה נקובה פטור
ויש אומרים בהפך:

ט. לא יצא בטבעת שאין עליה חותם ואם יצא חייב ואם
יש עליה חותם לרש"י פטור ולרבינו תם ולהרמב"ם
מותר דאינו תכשיט אלא לאיש אבל דבר שהוא
תכשיט לאיש ולאשה אסור גם לאיש. (ועיין לקמן סימן
ש"ג):

י. טבעת שקבוע בה אבן וכן אם כתובים בה אותיות אין
עליה חותם מיקרי שלא נקרא חותם אלא אם כן
חוקקים בה אותיות או צורות:

יא. דבר העשוי לתכשיט ולהשתמש בו כגון מפתחות נאות
של כסף כמין תכשיט אסור שהרואה אומר שלצורך
תשמיש מוציא ויש מתירים אם הוא של כסף. הגה:
ומכל מקום אסור לצאת בתיק של בתי עינים שקורין
ברילין אף על פי שהתיק הוא של כסף דהבתי עינים
בעצמם הם משוי (צ"מ יוסף) ואם המפתח של נחושת וברזל
אפילו מחובר וקבוע בחגורה אסור (מרדכי פרק זמה אשה
וצ"מ יוסף צ"מ משנת הרשב"א) ויש שכתבו שנוהגין בזה
להתיר (צ"מ יוסף צ"מ משנת אשכנזית הרי"ף והאגודה וכן משמע
צ"מ זרע):

יב. לא יצא החייט במחט התחובה לו בבגדו ולא נגר
בקיסם שבאזנו ולא סורק במשיחה שבצוארו ואם יצא
פטור:

יג. לא יצא הזב בכיס שעושה להצילו מזיבתו שלא יטנף
בה וכן אשה נדה שקושרת בגד לפניה שלא תתלכלך
בדם נדותה אסורה לצאת בו אם לא יהא סינר עשוי
כעין מלבוש אבל אם קושרתו כדי שלא יכאב לה הדם
ולא תצטער מותר לצאת בו:

יד. דבר שהוא דרך מלבוש אפילו אם אינו לובשו אלא
משום אצולי טינוף מותר לצאת בו בשבת. הגה: ולכן
מותר ללבוש בגד מפני הגשמים או כובע על ראשו אבל
אסור לאשה ליתן בגד על צעיפה מפני הגשמים דאין זה
דרך מלבוש (הגהות מיימוני):

טו. אין הקיטע יוצא בקב שלו דהיינו שעושה כמין דפוס
של רגל וחוקק בו מעט לשום ראש שוקו בתוכו ואינו
עושה זה להלך בו שעל כל פנים צריך הוא למקלו
אלא כוונתו כדי שלא יראה חסר רגל אלא נכה רגל
כיון דאינו צורך הילוכו אסור:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון לז]